

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

7. De triplici gaudio B. Virginis, quod habuit de filij gloria, de feruore
discipulorum, de spe similis gloriæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

couatus vestros promouendo, Ecclesiamque vniuersam, vt nunquam deficiat, gubernando & cōseruando. 3. Per realem præsentiā in Eucharistiæ Sacramento vobis me in edulium & sacrificium offerendo.

O quā paterna Domini Saluatoris nostri erga electos suos prouidentia, nec solū erga vniuersos, sed etiā erga singulos! sic enim iuxta D. Augustinum, *Vnumquemque eorum curat, tanquam solum curet, & sic omnes, tanquam singulos.* Fiducia, Gratitude, Amor.

l. Conf. 11.

VII De triplici gaudio B. V. quod habuit de Filij gloria, de feruore discipulorum, de spe similis gloria.

I. **E**Xpende, quantum fuerit gaudium, quod B. Mater hausit ex intuitu & consideratione inæstimabilis gloriæ Filij, sæpius illi cum ineffabili diuinæ claritatis fulgore apparentis, quod eò fuit maius, 1. Quod clarius cognoscebat, & viuacius apprehendebat atrocitatem dolorum, tormentorum, opprobriorum, de quibus enim, vti & de morte, peccato, inferno tam gloriose triumphantem cernebat: & sublimitatem prærogatiuarum superemi-

eminentis gloriæ, non solum animæ, sed etiam corporis, summæque in omnes creaturas potestatis, quibus illum ornatum breui ad dexteram Patris consensurum sciebat. 2. Quò intensiores dolores in passione eius senserat, vberioresque intime compassionis lacrymas profuderat. 3. Quò tenerius eum veluti gratiosissimū Filium, summum benefactorem suum, simulque Deum infinite amabilem diligebat, vicissimque se ab eo redamari sentiebat.

Quàm eximios congratulationis affectus de tanta eius exultatione frequentarit, quàm purè, intensè, constanter, insatiabiliter. Similes & tu exerce.

II. Quantum perceperit gaudium eadem B Mater ex feruore discipulorū, quos mirifice in fide confirmari, zeloque gloriæ Filij propagandæ inflammari aduertebat? quod tantò fuit maius, 1. Quò maior fuerat eiusdem dolor de eorundem in fide vacillatione, pusillanimitate, & trepidatione. 2. Quò ardentior in ea feruebat zelus animarum, quas per eos conuertendas sperabat. 3. Quò insatiabiliore aestuabat siti maioris gloriæ Filij & Dei sui,
quam

quam eorum opera per totum mundum propagatum iri praevidebat Gaudium de conuersione & profectu aliorum, zelus gloriae Dei & animarum.

III. Quantum denique eadem B. V. & mater persenserit gaudium ex certa spe similis cum Filio glorificationis non solum animae, sed etiam corporis olim participandae; quod eò fuit solidius, 1. Quò firmitus diuinæ liberalitatis incomprehensibilitatem, meritòrum Filij infinitatem, diuinarum promissionum infallibilitatē viua fide apprehendebat. 2. Quò se vehementius à filio diligi, & vberioribus caelestium charismatum prerogatiuis ornari humili grataque mente agnoscebat. Quò liquidius luculentiusque testimonium incontaminatissimae conscientiae semper circumferebat.

O quanta fiducia, quanta mentis læticia saepe suspirarit ad dilectum suum clarè videndum & quoties cupierit dissolui, & esse cum Christo? quoties exaltrabunda exclamarit. *Quando veniam & apparebo ante faciem Domini? Et: Quando in carne mea videbo Salvatorem meum?* Quoties se spe illa excitarit ad continuum in omni-sanctitate progressum, ad heroica longè supra
vires

*Psal. 41.
Iob. 19.*

vires diuinæ maiestati gratificandi desideria? Spes & desiderium cœlestis gloriæ, zelus eximiæ perfectionis sectandæ.

Dominica II. post Pascha.

2. Hebdom.
post
Pascha.

De bono Pastore. Ioan. 10.

I. **E**Xpende, quàm perfectè Christus omnes partes boni pastoris non solum verbo docuerit, sed opere ipso expleuerit, quæ in his tribus consistunt 1. Ut multos labores & ærumnas propter gregem patienter subeat. 2. Ut fortiter cum periculo vitæ eum contra incursum luporum ac ferarum defendat. 3. Ut pascat verbo, exemplo, conuenienti alimento. Has partes exemplo Christi explere satagat, qui quis aliorum curam suscipere non recusat.

I. Quantos labores vtrò in se suscipit bonus pastor, quærens à primo ingressu in mundum ouiculam perditam, id est, genus humanum, donec in Caluarix monte reperiret! quanto maiores quàm Iacob, qui de se ait: *dis nocturnis æstu urgebar & gelu, fugiebatq;* Gen. 32.

batq;